

DE WAARHEID OVER DE WORST VOOR CLARA

Pijnlijke vergissing oorzaak van regenachtige personeelsdag

"Zeker zo'n goedkope worst van de Aldi geweest", hoorde ik een collega zachtjes brommen vanonder haar paraplu, toen ze na de koffie in het sportcentrum op weg ging naar haar ochtendlocatie. Ik zei nog dat Clara wat het merk betreft nooit zo fijn keek, maar deze vergoelijkende opmerking mocht helaas niet baten: ze hield voet bij stuk en stapte in de druiligere regen op de bus.

Omdat ik zelf een groot vertrouwen in Clara's voorspraak heb, hoopte ik dat ook vandaag het wonder weer zou geschieden: dat de hemelsluizen gesloten bleven. Zelden immers hebben wij in het Tilburgse met Carnaval slecht weer: de door de gezamenlijke carnavalsverenigingen aan Clara aangeboden worsten werken namelijk vrijwel altijd. En in Tilburg hebben wij óók een Aldi, dus... stapte ik redelijk gerustgesteld in mijn bus, bestemming: Bavaria.

In het oude, gerestaureerde brouwhuis (MDCCXIX) werden wij gastvrij met koffie ontvangen en genoten we van een professionele diapresentatie, gevolgd door een uitnodiging om per trein de fabriek te bezoeken en ter afsluiting terug te komen om te proeven. Didactisch zat dat allemaal goed in elkaar, maar eerlijk gezegd had ik er geen probleem van gemaakt wanneer de volgorde van het leerproces voor deze keer zou zijn omgedraaid: waarom niet de ervaring als beginsituatie kiezen en de doelstelling naderhand geformuleerd? We zouden op die manier ook bij Bavaria het motto van de personeelsdag 1995 ("Doe eens wat anders!") concreet hebben kunnen invullen. Pas achteraf bleek, dat de door Bavaria bedachte volgorde tóch beter werkte. De Moreekes in het danscentrum smaakten er des te lekkerder door.

Naarmate de dag vorderde, werd duidelijk dat ook de oude Hubertus (patroon der jagers) het grandioos liet afweten. Voor hem immers geen worst en zelfs geen Bafkes, dus leek het hem een duidelijke zaak: naar het koningsschieten konden wij wel fluiten. Christoffel moet deze dag echter wel érg in zijn element geweest zijn. Altijd al in de weer om vertwijfelde reizigers de kolkende rivier over te dragen, was hij vrijwel de gehele dag onzichtbaar aanwezig om ons behoedzaam door de gestaag groeiende regenplassen te loodsen. Zo heeft hij die 8e september de eer van de heiligen toch nog een beetje hoog kunnen houden.

Moet ik nu concluderen dat de pelgrimages van de voorbereidingscommissie tevergeefs zijn geweest? Genendeels. Want zie, na het binnentreden 's avonds van Gemerts voortreffelijke carnavalsorkest 'Onbeperkt houdbaar' leken de hemelsluizen zich die dag definitief te sluiten en konden wij ons in het zweet des aanschijns overdadig laven aan Gemerts bronnen. Clara leek zich alsnog voor een deel van de dag aan haar belofte te willen houden. Toch was deze mooie gedachte slechts schone schijn. Want toen wij na afloop van de Bavaria-excursie aan ons eerste Moreeke zaten, serveerden onze gastvrouwen daar wat lekkere hapjes bij: blokjes kaas en... stukjes heerlijke worst! Geen wonder dat Clara de hele dag had dwars gelegen, toen wij nog vóór twaalf uur haar broodbeleg voor

die dag - waarschijnlijk per vergissing bij Bavaria bezorgd - achter onze kiezen hadden gestopt!

PS

Later op de avond, toen de sterke verhalen loskwamen, hoorde ik nog een krachtige variant op de huilende-Madonna-rage. Onder het genot van een relaxte schoudermassage in de bus en waarschijnlijk bevangen door de hitte van het intercultureel eetfestijn, vertelde een van de collega's dat hij ooit een speenvarken had zien wenen, toen de chef du buffet daar reepjes geroosterd vlees vanaf sneed. Zo kon het gebeuren, dat een eenvoudig eetcafé uitgroeide tot een druk bezocht pelgrimage-oord.